

İsmet Konak: 1915

Posted on 06/10/2015

Nasıl ki Nazilere destek verdikleri ve Sovyet yönetimine karşı Alman ordusuyla birlikte savaştıkları gerekçesiyle sürgün edilen Tatarların acısına ortak oluyorsanız Ermeni halkına karşı da aynı empatiyle yaklaşmak zorundasınız

Korkuya dayalı egemen paradigmanın üç siyasi aygıtı, hep bir ağızdan Avrupa Parlamentosu'nun Ermeni Soykırımı karar tasarısına karşı höykürdüler. İnsan hakları, evrensel hukuk ve tarihsel dayanak (güya alınan karar bu ilkelere dayanmıyormuş) teraneleriyle Ermeni halkının yüzyıllık acısını örtmeye çalışıyorlar. Batı paranoyası ve komplocu sanrılardan kurtulmadıkça Ermenilere yapılan soykırım, kıyım, katliam, sürgün anlaşılabilir. Bu ruh halini Kürtler ve Alevilere karşı yapılan katliamlarda da gördük. Önce katlet, imha et ve sonra inkâr et. O da olmazsa katliamı devletin “nefsi müdafaası” sonucunda yapılmış bir eylem olarak meşrulaştır. Cinayet işlemiş bir bireyin, suçluluk psikolojisinden kurtulmak için yaşadığı ruhsal arınma sürecine çok benziyor. Hamur yoğurmamak için akşama kadar un eleseler de nafi.

“Devletin bekası” soykırımın inkâr edilmemesinde yatmaz. Ne var ki devletin bekası yerine toplumun bekası daha önemlidir. Ermenilerin acısına ortak olmakla hatta gerekirse tazminat ödemekle güçlü toplum olunur. Neden tazminat ödemekten bu kadar korkuyorsunuz ki? En azından biz sosyalist Aleviler, Kürtler, Türkler ve diğer duyarlı etnik kimlikler tazminatı ödemeye hazırız. Yolsuzluk ve rüşvet üzerinden hortumladığınız 250 katrilyon caiz de soykırım tazminatı ödemek mi sizi ürkütüyor?

Neymiş! Sadece “Doğu ve Güneydoğu Anadolu'daki Ermeniler” 27 Mayıs 1915'te çıkarılan tehcir kanunuyla davul zurna eşliğinde Halep'e ve Musul'a göç ettirilmişlermiş. Ruslarla çok

acıklı bir savaş veriliyormuş. Ermeniler tehditkâr bir unsur olarak Ruslarla işbirliği yapıyormuş ve dolayısıyla sürgün edilmelerine gerek duyulmuş. Gözlerimiz yaşardı. Alman sarayının milyonlarca altını karşılığında Rusya'ya hayal ürünü bir savaş açan İttihat ve Terakki'nin anlamsız hülyalarına ortak olmamızı mı bekliyorsunuz? Ermenilerin ıslahat, özerklik veya bağımsızlık meselesinin hâlihazırda 40 yıldır katı merkezîyetçi bir yapı tarafından tartışmaya dahi açılmamasını, Ermeni halkının öfkeli olmasının bir sebebi olarak hiç mi düşünmediniz? Devlete vergi veren, askerliğini yapan ve vatandaşı olan bir kimliğin taleplerinin yok sayılması bir "isyan\başkaldırı\kıyam" gerekçesi değil midir? Dillerinize şu zavallı tümce pelesenk olmuş bir kere: "Ermeniler, Ruslarla işbirliği yaptı". Ama neden? 800 yıldır Ruslarla işbirliği yok da 1915'te neden? Fransız ihtilalinin "özgürlükçü" karakterinden yararlanarak Türkiye Cumhuriyeti'ni kurma hakkını elinizde bulunduruyorsunuz da Ermenilerin aynı haktan yararlanmasını neden bir "tehdit" olarak algılıyorsunuz? Bu durumda Ruslar veya herhangi bir güçle ittifak kaçınılmaz olmaz mı?

Sadece "Doğu ve Güneydoğu'daki Ermenileri savaş dolayısıyla sürgün etme" başlı başına bir safsata. Adana, Ankara, Kayseri ve Yozgat'taki Ermenileri ne diye göç ettirdiniz veya katlettirdiniz? Üstelik ipliği pazara çıkmış Boğazlıyan (Yozgat) Kaymakamı Kemal Bey'in katliamdaki "kahramanlığı" dillere destan olmuşken. Yine Ermenileri denizde boğduran Trabzon Valisi Cemal Azmi Bey'in marifetlerini anlatmaya gerek var mı? Bir de Enver Paşa'nın amcası Halil Paşa'nın Bekirağa Bölüğü'ndeki sorgulama esnasında yaklaşık 300 bin Ermeni'nin katliamını gururla kabul etmesi gibi. Enver, Talat ve Cemal Paşaların 1918 yılının Ekim ayında soykırım suçundan yargılanmamak için yurtdışına kaçmaları ise bir başka garabet. Onların kaçışına göz yuman Dâhiliye Nazırı Fethi Okyar'ın Malta'ya sürgün edilmesinin bir anlamı olmalı.

Yine 1918 ve 1920 yıllarında Kazım Karabekir komutasındaki birliklerin Gümrü'yü dahi işgal etmesi ne anlama gelmektedir? Yoksa Marmara Denizi'nden Hazar Denizi'ne kadar uzanan coğrafyada bir Türk devleti kurmak olmasın mı amaç? Bunun için Ermeniler bir tehditkar mihrak olarak mimlenmiş olmasın mı? Niyet son derece açık: Fetihçi-Pantürkist politikaya

mukavemet eden bir halkın özgürlük talepleri cevapsız bırakılmış ve kadın, çocuk, yaşlı, genç demeden topyekun ortadan kaldırılmıştır.

Sürgün edilerek açlık, hastalık, gasp ve tecavüze maruz bıraktırılan Ermeni halkının kederine karşı yürekleri nasırlaşmış günümüzdeki devlet ricali ve tarihçiler nedense söz konusu Kırım Tatarları olunca bir başka kişiliğe bürünüyorlar. Nasıl ki Nazilere destek verdikleri ve Sovyet yönetimine karşı Alman ordusuyla birlikte savaştıkları gerekçesiyle (hiçbir sebep sürgünü meşru kılmamalı) sürgün edilen Tatarların acısına ortak oluyorsanız Ermeni halkına karşı da aynı empatiyle yaklaşmak zorundasınız. Aksi halde bir tefekkür beslediğiniz sonucu ortaya çıkar. Biliyorum ki Ermeni halkının dramı, sizin için koyun tüyleri arasındaki bir bitin acısından daha değersiz ve önemsiz. Kürtçe’de bir söz vardır: “Çıra ji Korare def ji kerare bэфédeye(Çıranın köre, davulun sağıra yararı yoktur)”.

Kaynak: sendika1.org